

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Kiss N. Csaba ügyvéd által képviselt H. K. felperesnek, a Nyugat-dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal - mint a Nyugat-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal jogutódja - alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertességének érdekében beavatkozott a dr.Szórádi Sándorné ügyvéd által képviselt Sz. Gy.-né érdekelt - a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. november 13. napján kelt 9.K.27.702/2007/26. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 27. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2009. november 3. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 9.K.27.702/2007/26. ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000.- /azaz tizenötezer/ forint elsőfokú- és 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 16.500.- /azaz tizenhatezer-öttszáz/ forint kereseti- és 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperesi beavatkozó és házastársa építtetőként a Gy., N. u. 31. szám alatti 41541/17 hrsz-ú 463 m² nagyságú telken személygépkocsi gumiszerelő műhely és ahhoz tartozó helyiségek építése iránti engedélykérelmet nyújtottak be a Megyei Jogú Város Jegyzőjéhez /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/. Az elsőfokú hatóság 56919-4/2007. számú határozatával végleges jelleggel gumijavító műhely és utcai kerítés építését engedélyezte, az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat /a továbbiakban: ÁNTSZ/, a Polgármesteri Hivatal Környezetvédelmi Csoportja, az Környezetvédelmi,

Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, a Nemzeti Közlekedési Hatóság, ezen belül Megyei Jogú Város Útkezelő Szervének, mint szakhatóságoknak a hozzájáruló nyilatkozatai, illetőleg szakhatósági kikötései alapján.

A szomszédos 41541/16 hrsz-ú ingatlan tulajdonosaként a felperes fellebbezése folytán eljárta alperes H-1763-8/2007. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolása rögzítette, hogy a fellebbező elsősorban a tervezett épület működésével kapcsolatos zajhatásokat, a gépjárművekből keletkező légszennyező anyag kibocsátást, a gépjárműforgalom növekedését és ebből eredő környezeti terhelést, és mindezek egészségre káros hatását kifogásolta. Erre tekintettel az alperes megkereste a másodfokú szakhatóságokat, amelyek a fellebbezéssel érintett elsőfokú szakhatósági állásfoglalásokat helybenhagyták.

A felperes keresete folytán eljárta Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. november 13. napján kelt 9.K.27.702/2007/26. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

Megállapította, hogy falusias lakókörnyezetről van szó, és az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997./XII.20./ Korm. rendelet /a továbbiakban: OTÉK/ 14. §-a alapján ezen a területen lakóépületeken túl mező- és erdőgazdasági építmények, továbbá a helyi lakosságot szolgáló - nem zavaró hatású - kereskedelmi, szolgáltató és kézműipari építmények helyezhetők el. Megállapította, hogy a szomszédos ingatlan közelsége a beépítendő telek rendkívül kicsi mérete, a végezni kívánt tevékenység nem tisztázott jellege, annak szomszédos ingatlanra gyakorolt rendeltetésszerű használatát befolyásoló, zavaró hatásának tisztázatlansága az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény /a továbbiakban: Étv./ 31. § /1/ bekezdésének sérelmével járt.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a peres eljárásban megkeresett szakhatósági állásfoglalások tartalmuk szerint elfogadhatatlanok voltak. A másodfokon eljárta környezetvédelmi szakhatóságnak feladata lett volna, hogy minősítse a gumiszerelő és/vagy javítás során keletkezik-e hulladéknak minősülő gumiabroncs, az települési hulladéknak vagy veszélyes hulladéknak minősül-e, és konkrét előírását kellett volna tartalmaznia annak tárolására, elszállítására vonatkozóan. Hasonlóan a másodfokú közlekedési szakhatóság jogellenesen járt el, amikor a bíróság megkeresésére érdemi választ nem adott. E körben az alperes a perben nem tudott nyilatkozni, a bíróságnak pedig joga és lehetősége megkeresni az eljárás során korábban eljáró szakhatóságot, nyilatkozatának beszerzése miatt a tényállás és az annak alapján hozott hatósági határozat jogszerűségének felülvizsgálhatósága érdekében.

Emellett a másodfokú közlekedési szakhatóság az útkezelő szerv véleményére figyelemmel is alakította ki a szakhatósági álláspontját, így a fellebbezésben érintett szakkérdésnek minősülő N. utcai autóbusz-forgalom, forgalmi viszonyait alakító hatására vonatkozóan útkezelői nyilatkozat nem került beszerzésre, ezáltal a szakkérdésnek minősülő felperesi felvetés tisztázatlan maradt. Valóban kötik a szakhatóságok állásfoglalásai a határozatot hozó alperest, azonban alperesnek lehetősége van, hogy a szakhatósági állásfoglalás tekintetében kiegészítést kérjen a fellebbezésben érintett valamennyi e körbe tartozó felvetés tekintetében. Minderre tekintettel kellett az alperes határozatát hatályon kívül helyezni, és az új eljárás során be kell alperesnek szereznie a környezetvédelmi és a közlekedési szakhatóság állásfoglalásait ismételten az ítéleti indokolásban írt szempontok figyelembevételével, és ezen túlmenően vizsgálnia kell azt, hogy a kisméretű telken megvalósuló gumiszerelő vagy gumijavító műhely nem zavaró hatású szolgáltató építménynek tekinthető-e.

Az alperes jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, kérve a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését. Kifejtette, hogy az alperes bevonta a másodfokú szakhatóságokat az eljárásba, a gumiszerelő műhely környezetre gyakorolt hatásait, az ott élők nyugalmának és ingatlanaiak rendeltetésszerű használhatóságát, elhelyezhetőség kérdését határozatában az alperes részletesen vizsgálta. A szakhatóságok feltételeket támasztottak az engedély kiadásához, melyek betartása kötelező érvényű az építtetőre nézve.

Mindezek ellenére a megyei bíróság arra tekintettel helyezte hatályon kívül az alperes határozatát, hogy a tervezett gumiszerelő műhely környezetre gyakorolt hatásait az alperes nem vizsgálta. Az ítélet az eljárásba bevont szakhatóságok működését kifogásolta és ezek hiányosságaira alapozta ítéletét. Álláspontja szerint mindez megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 177. § /1/ bekezdését, mert szakhatóság hozzájárulásának értékeléséhez különleges szakértelm szükséges, ilyennel pedig a bíróság nem rendelkezik. Nem volt relevánsnak tekinthető az ügyben, hogy az érintett telken autógumikat tárolnak, ez ugyanis nem függ össze azzal a kérdéssel, hogy az építtető engedélyt kap-e a telkén a kérelmezett építmény felépítésére. Mindezért a jogerős ítélet jogsértő, mert a megyei bíróság olyan szakkérdések mérlegelésébe bocsátkozott, melyhez nyilvánvalóan nincs meg a megfelelő szakértelme.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását. Előadta, hogy a tervezett létesítménynek a közterület forgalmi viszonyait befolyásoló, a forgalmat növelő hatása nem lehet kérdéses, hiszen értelemszerűen ez a célja az adott vállalkozásnak, ehhez szakértő kirendelése nem szükséges. Azt azonban fel kellett volna tárnai, hogy milyen mértékű

forgalomnövekedéssel lehet számolni, és milyen hatásai lehetnek ennek a többi érintett ingatlanra, azok rendeltetésszerű használatára, a levegő minőségére, a zaj és a rezgés növekedésére. Minderre azonban a szakhatóságok választ nem adtak. Nyilvánvalóan az is, hogy a létesítmény üzemeltetése jelentős zajhatással jár, falusias jellegű lakóövezetben pedig ez a tevékenység még kirívóbb hatásokkal jelentkezik. A környezetvédelmi szakhatósági állásfoglalás nem tért ki arra, hogy az ingatlanon zajló tevékenységekhez hozzájárulva a megvalósítandó létesítmény milyen további káros hatásokkal járhat a jövőben, ugyanígy nem tartalmaz állásfoglalást az esetlegesen keletkező veszélyes hulladékok kezelése tekintetében sem. Az építésügyi jogszabályok is előírják a környezetvédelmi szempontok figyelembe vételét, tehát az építésügyi hatóság sem tekinthetett el ezek vizsgálatától.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 44. § /1/ bekezdése kimondja, hogy törvényi előírás alapján a döntésre jogosult hatóságnak az ott meghatározott szakkérdésben szakhatóság kötelező állásfoglalását kell beszereznie.

Az Étv. 31. § /1/ bekezdése szerint az építmény elhelyezése során - többek között - biztosítani kell

a/ az építmény, továbbá a szomszédos ingatlanok és építmények rendeltetésszerű és biztonságos használhatóságát,

c/ a környezetvédelem és a természetvédelem sajátos követelményeit és érdekeit,

e/ a rendeltetésszerű telekhasználatot.

Az építési engedélyezéshez kapcsolódóan az egyes építményekkel, építési munkákkal és építési tevékenységekkel kapcsolatos építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokról szóló 46/1997./XII.29./ KTM rendelet /a továbbiakban: R./ 7. §-a alapján került sor a szakhatósági állásfoglalások beszerzésére.

A szakhatóságok állásfoglalása a Ket. 44. § /2/ bekezdése értelmében köti az eljáró hatóságot, azaz alperest.

Jelen ügyben a szakhatósági állásfoglalások tartalma, megfelelősége volt a vitás, amelynek jogsértő voltát a felperesnek kellett volna a Pp. 164. § /1/ bekezdésére figyelemmel bizonyítania.

A Pp. 177. § /1/ bekezdése szerint, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.

Ebből a rendelkezésből következik, hogy a bíróság e szakkérdésekben akkor tudott volna állást foglalni érdemben, ha a felperes szakértői bizonyítást indítványoz. Csak a vitatott kérdésekben jártas szakértő tud abban állást foglalni, hogy a szakhatóságok

állásfoglalásai hiányosak-e, megfelelő körben került-e sor az Étv. 31. §-a által előírtak vizsgálatára, illetve figyelemmel az OTÉK rendelkezéseire is az Étv. 31. §-ában foglaltak feltételek teljesültek-e.

A szakhatósági állásfoglalások beszerzésére csak a közigazgatási eljárás során kerülhet sor, a közigazgatási eljárásban beszerzett másodfokú állásfoglalások alapján az alperes határozatával az építési engedélyről hozott elsőfokú határozatot helyben hagyta az R. 7. § /7/ bekezdésének megfelelően.

A felperes a megyei bíróság által foganatosított megkeresések számára kedvezőtlen, illetve eredménytelen voltát követően sem indítványozott szakértői bizonyítást, ekként a felperes keresetét a Pp. 164. § /1/ bekezdése alapján el kellett volna utasítani, mert nem tudta igazolni az általa vitatott körben a határozat jogszabálysértését.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /4/ bekezdése alapján a megyei bíróság ítéletét hatályon kívül helyezve, a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperest a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. §-ának /3/ bekezdésén és 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 328. §-a és a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéről szóló 318/2008./XII.23./ Korm. rendelet 1. § /2/ bekezdésének b/ pontja és a 15. §-a alapján tüntette fel az alperes jogutódját a határozat fejrészeiben.

Budapest, 2009. november 3.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró